

Dosarul nr.3ra-1117/19

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Negru, A.Pahopol, A.Bostan)

DECIZIE

6 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă către Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici,

c o n s t a t ă:

La 30 ianuarie 2019, Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici au depus Curții Supreme de Justiție o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 10 ianuarie 2019, Liudmila Perederii a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana o plângere în baza art.313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat obligarea Centrului Național Anticorupție să examineze conform prevederilor art.274 Cod de procedură penală, plângerea privind acțiunile pretins a fi ilegale ale Directorului adjunct al Agenției

pentru Supraveghere Tehnică, Veaceslav Potop și a pretorului sectorului Ciocana, Sinilga Școlnic, manifestate prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în vederea stopării lucrărilor de construcție neautorizate a obiectivului din mun. Chișinău, str. Ginta Latină nr. 8 și recunoașterea Liudmillei Perederii în calitate de partea vătămată și partea civilă, deoarece prin acțiunile ilegale ale Directorului adjunct al Agenției pentru Supraveghere Tehnică, Veaceslav Potop și a pretorului sectorului Ciocana, Sinilga Școlnic, manifestate prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în vederea stopării lucrărilor de construcție neautorizate a obiectivului din mun. Chișinău, str. Ginta Latină nr. 8, i s-a cauzat daune morale în mărime de 50 000 de euro.

Au menționat că la 10 ianuarie 2019, plângerea Liudmillei Perederii a fost repartizată pentru examinare judecătorească Victor Rațoi, iar la deschiderea ședinței de judecată din 21 ianuarie 2019, judecătorul Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana), Victor Rațoi, a anunțat despre faptul că examinarea plângerii depuse de către Liudmila Perederii în ordinea art.313 din Codul de procedură penală urmează a fi examinată în fond în ședință închisă, și la solicitarea judecătorească persoanele terțe care au dorit de a asista la ședința de judecată au părăsit sala de ședință.

Totodată, la 21 ianuarie 2019, Liudmila Perederii a depus o cerere de recuzare a judecătorească Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana), Victor Rațoi, în temeiul prevederilor art.33 alin.(2) pct.6) din Codul de procedură penală pentru faptul că la deschiderea ședinței de judecată judecătorul a anunțat procedura de examinare a plângerii sale în ordinea art.313 din Codul de procedură penală în ședință închisă.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2019 a judecătorească Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana), Igor Bațalai, a fost respinsă cererea depusă de petiționara Liudmila Perederii cu privire la recuzarea judecătorească Rațoi Victor.

Instanța și-a motivat soluția prin faptul că temeiul de imparțialitate a judecătorească invocat nu cade sub incidența art.33 din Codul de procedură penală și deci nu constituie temei de recuzare, or, stabilirea procedurii de examinare a plângerii în ordinea art.313 Cod de procedură penală, este o acțiune procedurală prevăzută de prevederile art.212 Cod de procedură penală în coroborare cu jurisprudența CEDO, în special cauza Ernst și alții vs Belgia din 15 iulie 2003, precum și în raportul cu punctul 106 din Instrucțiunea privind activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorească și curții de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, potrivit căruia ca urmare a modificării Instrucțiunii prin Hotărârea CSM din 15 ianuarie 2019, plângerile înaintate în baza art.313 Cod de procedură penală se regăsesc la rubrica „materiale confidentiale” fiind astfel niște circumstanțe care impun ca examinarea cauzei să aibă loc în ședință închisă.

Reclamanții au notat că accesând pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii <https://www.csm.md/ro/hotaririle/hotarari-csm.html>, au aflat despre hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorească de instrucție”, la care s-a făcut referire în încheierea judecătorească Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, Igor Bațalai, din 22 ianuarie 2019.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, s-a admis demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, privind unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție. S-a modificat Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, după cum urmează: a) la pct. 106, din alineatul 2 se exclud textele: „Autorizarea urmării fizice și prin mijloace electronice a persoanei” și „Plângeri înaintate în baza art. 313 CPP”, ce se conțin în subpunctele 4 și 5 din punctul 106 „Materiale neconfidențiale”, cu introducerea acestor adversative la același punct, însă la rubrica „Materiale confidențiale”; b) punctul 147 se completează cu textul: ”cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale”.

Au relatat că Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție”, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 658/30 din 10 octombrie 2017, se completează după cum urmează: a) punctul 9 se completează cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art. 454 alin. (3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere”; b) se completează cu un nou punct, punctul 91, cu următorul conținut: 9¹ „încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, nu se publică pe portalul național al instanțelor de judecată”.

Au considerat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, este ilegală și urmează a fi anulată.

Au indicat că actul administrativ contestat urmează a fi anulat în temeiul art.26 alin.(1) lit. a) al Legii Nr.793 din 10 februarie 2000.

Or, hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art.18 Cod de procedură penală, art.117 din Constituție și art.6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, se încalcă dreptul Liudmilei Perederii, ca plângerea ei din 10 ianuarie 2019 în ordinea art.313 din Codul de procedură penală aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana dosarul nr. 10-64/2019, să fie examinată în ședință publică, dreptul prevăzut de art.18 Cod de procedură penală, art.117 din Constituția și art.6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea au precizat că prin hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019, se încalcă drepturile Svetlanei Muhina, a lui Nicolai Costîrchin, Ecaterinei Tomilova, a lui Constantin Lungu, Mariei Luca, a lui Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elenei Djulai și a lui Iosif Zambilovici, care doresc să asiste la ședința de judecată pe marginea plângerii Liudmilei Perederii din 10 ianuarie 2019 depusă în ordinea art.313 Cod de procedură penală, aflată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, însă, ele nu își pot realiza aceste drepturi, garantate de art.18 Cod de procedură penală, art.117 din Constituție și art.6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca urmare a modificării Instrucțiunii prin hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, considerent din care hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 este ilegală în fond ca fiind emisă contrar prevederilor art.18 Cod de procedură penală, art.117 din Constituție și art.6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Au solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”.

Prin încheierea din 5 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost dispusă transmiterea cauzei spre examinare conform competenței în adresa Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 7 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de reclamantă a fost primită spre examinare.

Prin hotărârea din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc cu privire la anularea actului administrativ.

La 17 iulie 2019, Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu au declarat apel împotriva hotărârii din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău. (f.d.15-16, vol.II)

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, prin care a fost respinsă acțiunea.

Recurenții au menționat că le-a fost încălcat art. 6 § 1 CEDO și Recomandările avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești.

Au menționat că nu le este clar din care considerente instanța de fond a ajuns la concluzia că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Or, soluția adoptată nu cuprinde motivele pe care se sprijină soluția sa cu privire la respingerea acțiunii, iar absența motivării are semnificația neexaminării acțiunii și atrage după sine casarea hotărârii contestate.

Și-au întemeiat cererea de recurs în baza art. 224 alin. (1) și 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ.

Recurenta a relatat că intimata a recepționat desfășurat informația cu privire la datoria creată.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii, de admitere a acțiunii în contencios administrativ.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Hotărârea instanței de apel a fost adoptată la 25 iunie 2019, fiind expediată în adresa părților (f.d. 211-212, vol.I), recepționată de recurenți la 1 iulie 2019 (f.d. 214, Vol.I), și respectiv la 2 iulie 2019 (f.d. 218, vol.I)

Prin urmare, recursul declarat de către Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu la 17 iulie 2019 este depus în termen.

Instanța de recurs reiterează că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 257 alin. (1) și (2) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019. La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793/2000 și Legea nr. 190/1994 cu privire la petiționare.

În sensul art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de a respinge recursul, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că la 10 ianuarie 2019, Liudmila Perederii a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana o plângere în baza prevederilor art.313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat obligarea Centrului Național Anticorupție să examineze conform prevederilor art.274 Cod procedură penală, plângerea privind acțiunile pretins a fi ilegale ale Directorului adjunct al Agenției pentru Supraveghere Tehnică, Veaceslav Potop și a pretorului sectorului Ciocana, Sinilga Școlnic, manifestate prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în vederea stopării lucrărilor de construcție neautorizate a obiectivului din mun. Chișinău, str. Ginta Latină 8, recunoașterea Liudmilei Perederii în calitate de partea vătămată și partea civilă, deoarece prin acțiunile ilegale ale Directorului

adjunct al Agenției pentru Supraveghere Tehnică, Veaceslav Potop și a pretorului sectorului Ciocana, Sinilga Școlnic, manifestate prin neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în vederea stopării lucrărilor de construcție neautorizate a obiectivului din mun. Chișinău, str. Ginta Latină 8, i-au fost cauzate daune morale în mărime de 50 000 de euro. (f.d. 15-17)

Este cert și faptul că plângerea în cauză a fost repartizată spre examinare judecătorului Victor Rațoi.

S-a stabilit că la 21 ianuarie 2019, Liudmila Perederii a depus o cerere de recuzare a judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Victor Rațoi, în temeiul art.33 alin.(2) pct.6) Cod de procedură penală, pentru faptul că la deschiderea ședinței de judecată judecătorul a anunțat procedura de examinare a plângerii sale în ordinea art.313 Cod de procedură penală, în ședință închisă și la solicitarea judecătorului persoanele terțe care au dorit a asista la ședința de judecată au părăsit sala de judecată (f.d. 18).

Prin încheierea din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a fost respinsă ca neîntemeiată, cererea înaintată de petiționara Liudmila Perederii, cu privire la recuzarea judecătorului Victor Rațoi. Instanța și-a motivat soluția prin faptul că temeiul de imparțialitate a judecătorului invocat, nu cade sub incidența art.33 Cod de procedură penală și nu constituie temei de recuzare, or, stabilirea procedurii de examinare a plângerii în ordinea art.313 Cod de procedură penală este o acțiune procedurală prevăzută de prevederile art.212 Cod de procedură penală în coroborare cu jurisprudența CEDO, în special cauza ERNS și alții vs Belgia din 15 iulie 2003, precum și în raportul cu punctul 106 din Instrucțiunea privind la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, potrivit căruia ca urmare a modificării Instrucțiunii prin Hotărârea CSM din 15 ianuarie 2019 plângerile înaintate în baza art.313 Cod de procedură penală se regăsesc la rubrica „materiale confidențiale” fiind astfel niște circumstanțe care impun ca examinarea cauzei să aibă loc în ședință închisă.

La fel, accesând pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii <https://www.csm.md/ro/hotaririle/hotarari-csm.html>, reclamantii au aflat despre hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, la care s-a făcut referire în încheierea din 22 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, Igor Bațalai.

S-a constatat că nefiind de acord cu hotărârea menționată, au contestat-o în instanța de contencios administrativ.

Materialele cauzei mai atestă că la 14 ianuarie 2019, vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii un demers care a fost înregistrat în aceeași zi, sub nr. 114m, prin care a solicitat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii soluționarea problemei privind modificarea Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014 și Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina

web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Drept motiv pentru înaintarea unui asemenea demers, vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc a indicat pct. 9 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Astfel, reieșind din caracterul confidențial al unor materiale din dosarul penal și cu referire la specificul activității judecătorului de instrucție și de caracterul accelerat al unor categorii de cauze ce se examinează imediat, dar nu mai târziu de câteva ore (art.305 alin.(3) și art.308 alin.(3) CPP), dar și de faptul că cauzele contravenționale indicate la art.454 alin.(3) din Codul contravențional se judecă de urgență și cu precădere, se constată că publicarea Listei cauzelor fixate pentru judecare pe pagina web a instanței judecătorești și într-un loc accesibil publicului cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței de judecată, pe marginea cauzelor contravenționale prevăzute la art.454 alin.(3) din Codul contravențional și a materialelor ce țin de activitatea specială de investigație, autorizarea altor acțiuni de urmărire penală sau privitor la demersurile de aplicare a măsurilor preventive, este imposibilă.

Ca urmare, este oportun ca pct.9 din Regulament să fie completat în final cu propoziția: “cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art.454 alin. (3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere”.

Cu referire la caracterul confidențial al unor materiale/cauze examinate de judecătorul de instrucție, a considerat autorul demersului, că se mai impune completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017, cu pct.91, având următorul conținut: ”încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, nu se publică pe portalul național al instanțelor de judecată”, iar punctul 147 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, urmează a fi suplimentat cu prevederea „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale”.

S-a mai menționat în demers că modificările evidențiate, sunt relevante prin faptul că acțiunea privind autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei este bazată pe materiale/înscrisuri considerate drept probe și care se conțin într-o cauză penală, care la rândul lor se atribuie la caracterul confidențial, iar conform prevederilor art.212 Cod de procedură penală, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu

respectarea prezumției nevinovăției, fără afectarea intereselor altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Divulgarea datelor urmăririi penale are drept efect răspunderea penală prevăzută în art.315 din Codul penal.

Aceiași situație are loc și la examinarea unei plângeri în condițiile art.313 Cod de procedură penală, or, după cum prevede art.313 alin.(4) Cod de procedură penală, la examinarea categoriei respective de dosare procurorul are obligația să prezinte în instanță materialele corespunzătoare. Odată ce procurorul a prezentat materialele corespunzătoare, care pot fi de orice natură, aceste materiale sunt examinate de instanță în ședință publică și, fiind accesibile pentru toți participanții la proces, inclusiv pentru presă și persoanele care nu au nici o tangență cu dosarul, se creează pericolul ca anumite materiale/înscrisuri considerate drept probe confidențiale să poată fi divulgate. În acest context, există și riscul evident ca caracterul culpabil de această divulgare să fie îndreptat în adresa instanței de judecată (judecători, grefieri, asistenți judiciari și colaboratori ai cancelariei).

În demers s-a mai specificat că potrivit practicii judiciare, la examinarea plângerilor depuse în ordinea art.313 Cod de procedură penală, participă nu numai apărători, procurori, petiționari și persoane, ale căror drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii, ci și alte persoane terțe, cum ar fi cumetri, susținători, prieteni, frați, părinți, etc, inclusiv reprezentanți ai mass-media, prezența cărora la proces se impune a fi admisă, odată ce ședința de judecată este publică, iar procurorul are obligația să prezinte toate materialele atâta timp cât Instrucțiunea, a cărei modificare se solicită, cataloghează aceste dosare drept „Materiale neconfidențiale”.

Drept urmare, a susținut vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, prezentarea tuturor înscrisurilor/documentelor de către procuror și participarea acestor persoane la ședința de judecată înlesnește evident divulgarea materialelor confidențiale ale urmăririi penale.

Totodată, s-a arătat în demers, prevederile art.313 Cod de procedură penală, și anume că nu determină caracterul public sau secret al ședințelor de judecată, motiv din care, persoanele sau avocații care ar dori să identifice conținutul materialelor într-o anumită cauză penală, iar procurorul limitează acest drept sub aspect de confidențialitate, depun plângeri în ordinea art.313 sub diferite pretexte, nu neapărat fondate, unicul scop fiind descoperirea materialelor prezente într-un anumit dosar, printre care se regăsesc și documente confidențiale, știind din start că procurorul va avea obligația să le prezinte judecătorului de instrucție, apoi și părților.

În special, această intenție apare în urma efectuării unei percheziții sau a unei alte măsuri speciale de investigație, a unei anumite acțiuni de urmărire penală, ca mai apoi, aceste acțiuni/inacțiuni și acte, nu neapărat ilegale, să fie contestate în ordinea art.313 CPP, scopul depunerii plângerii fiind de a descoperi materialele urmăririi penale, întrucât o altă cale legală în acest sens nu există. Prin urmare, cu referire la faptul că ședințele pe această categorie de cauze de regulă, sunt publice, de la o instanță la alta, a conchis autorul demersului, se impune necesitatea ca examinarea unor astfel de materiale/dosare în condițiile art.313 Cod de procedură penală să se desfășoare în ședințe închise/secrete.

În susținerea propunerii de modificare a Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, dar și a Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc a făcut referire la prevederile art.212 Cod de procedură penală și la jurisprudența CEDO (cauza Ernst și alții v. Belgia, 15 iulie 2003), potrivit căreia, Curtea, a constatat că publicitatea procedurii, caracterul secret al urmăririi penale este justificată de rațiuni ce țin de protecția dreptului părților implicate la viață privată, protejând astfel interesele justiției.

De aceea, examinarea în ședință nepublică a unei cereri de constituire de parte civilă nu aduce atingere dreptului la o judecată publică, fiind acoperită de o excepție din art.6.

Din aceste motive, vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii soluționarea chestiunii privind modificarea Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, și anume, în partea ce ține de pct.106, prin excluderea din alineatul 2 a textelor „Autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei” și „Plângeri înaintate în baza art.313 CPP”, ce se conțin în subpunctele 4 și 5 din capitolul „Materiale neconfidențiale”, cu introducerea acestor adversative la același punct, 106, însă la rubrica „Materiale confidențiale - completarea punctului 9 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art.454 alin.(3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere - completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, cu pct. 91, care va avea următorul conținut: „Încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, nu se publică pe portalul național al instanțelor de judecată”; completarea punctului 147 din Instrucțiunea referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, cu textul: „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale” (f.d. 65-66).

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 15 ianuarie 2019, examinând demersul înaintat de vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc și argumentele invocate, prin hotărârea nr.19/1 a dispus:

1. Se admite demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, privind unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție.

2. Se modifică Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, după cum urmează: a) la pct. 106, din alineatul 2 se exclud textele: „Autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei” și „Plângeri înaintate în baza art. 313 CPP”, ce se conțin în subpunctele 4 și 5 din punctul 106 „Materiale neconfidențiale”, cu introducerea acestor adversative la același punct, însă la rubrica „Materiale confidențiale”; b) punctul 147 se completează cu textul: „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale”.

3. Regulamentul „Privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 658/30 din 10 octombrie 2017, se completează după cum urmează: a) punctul 9 se completează cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art. 454 alin. (3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere”; b) se completează cu un nou punct, punctul 91, cu următorul conținut: 91 „Încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr.142/4 din 4 februarie 2014, nu se publică pe portalul național al instanțelor de judecată”.

4. Prezenta Hotărâre poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană interesată, în termen de 15 zile din data comunicării.

5. Copia de pe prezenta Hotărâre se expediază, spre informare și executare, instanțelor judecătorești și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md), iar extrasul în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.” (f.d. 10-14)

De asemenea, potrivit procesului-verbal al ședinței ordinare a plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1 din 15 ianuarie 2019, urmează că hotărârea în cauză a fost adoptată cu votul „Pro” a 9 membri și 0 „Contra” (f.d. 67-69)

Înaintând prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, intervenient accesoriu vice-președintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, reclamantii Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici în temeiul art.5, 7, 166-167 Cod de procedură civilă au solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”.

Prin încheierea din 5 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a dispus transmiterea cauzei spre examinare conform competenței în adresa Curții de Apel Chișinău.

Fiind investită cu examinarea în fond a cauzei, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 25 iunie 2019 a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Liudmila Perederii, Svetlana Muhina, Nicolai Costîrchin, Ecaterina Tomilova, Constantin Lungu, Maria Luca, Anatolie Garmacean, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa, Elena Djulai și Iosif Zambilovici.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut prevederile Codului administrativ, art. 53 alin. (1) Constituție, dispozițiile Legii contenciosului administrativ (în vigoare până la 1 aprilie 2019), art. 1, 4 alin. (6), 8¹, 15, 17, 24 alin. (1)-(4), 25 alin. (1) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996.

Cu referire la normele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de fond a reținut că după înregistrarea demersului vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc la Consiliul Superior al Magistraturii la 14 ianuarie 2019, cu respectarea dispozițiilor art.4 alin. (6), 81, 15-17 și 24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din 15 ianuarie 2019, examinând argumentele aduse în susținerea acestuia, cu votul a 9 membri pro și 0 contra prin hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 a admis demersul înaintat, în sensul expus anterior. Hotărârea în cauză a fost publicată pe pagina web a CSM: <https://www.csm.md/files/Hotaririle/2019/01/19-1.pdf>, iar extrasul din hotărâre, în conformitate cu prevederile art.81 alin.(6) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.38-47 din 8 februarie 2019, pct.314 „Acte ale Consiliului Superior al Magistraturii al Republicii Moldova” (sursa: <https://www.monitorul.md/monitor/v-2099-v/>).

Având în susținere art. 6§1 CEDO, art. 117 din Constituție, art. 7 alin. (8), 18, 212, 313 alin. (4) Cod de procedură penală, prima instanță a reținut jurisprudența CEDO, cauza Ernst și alții vs Belgia, 15 iulie 2003, în care Înalta Curte a constatat că publicitatea procedurii, caracterul secret al urmăririi penale este justificată de rațiuni ce țin de protecția dreptului părților implicate la viață privată, protejând astfel interesele justiției, din care motiv examinarea în ședință nepublică a unei cereri de constituire de parte civilă nu aduce atingere dreptului la o judecată publică, fiind acoperită de o excepție a art. 6.

Astfel, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”, nu poate fi apreciată ca fiind contrară prevederilor art. 6 § 1 CEDO, art. 117 din Constituție, art. 18 Cod de procedură penală, după cum susțin reclamantii, iar modificările și completările aduse Regulamentului și Instrucțiunii indicate prin adoptarea de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărârii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019, nu au afectat concepția generală ori caracterul unitar al actelor respective.

Prin urmare, alegațiile reclamantilor în susținerea cererii de chemare în judecată, s-au respins ca neîntemeiate și lipsite atât de substanță juridică obiectivă, cât și de substrat factologic.

Pe cale de consecință, atât prevederile legale în vigoare până la data de 1 aprilie 2019, cât și cele în vigoare din 1 aprilie 2019, prevăd expres condiția existenței vătămării unui drept concret relevant, recunoscut de lege reclamantilor – condiție care în speță nu a fost demonstrată.

Or, caracterul nepublic al ședinței de judecată nu afectează careva drepturi nemijlocit a petiționarului, adică a persoanei care a depus plângerea în condițiile art. 313 Cod de procedură penală, această persoană având acces absolut la toate materialele prezentate de procuror și examinate în cadrul ședinței de judecată, iar persoanele terțe care nu au nicio legătură cu plângerea și căror nu li s-au afectat anumite drepturi sau libertăți de către organul de urmărire penală sau procuror, nici nu trebuie să aibă acces la aceste materiale confidentiale.

În ceea ce privește celelalte modificări conținute în hotărârea contestată, cum ar fi completarea punctului 9 din Regulamentul și complinirea acestui act normativ cu un nou punct, punctul 9¹, dar și completarea punctului 147 din Instrucțiune, reclamantii nu au adus nicio probă care ar dovedi că aceste dispoziții ar aduce atingere concretă drepturilor și libertăților sale.

Prin urmare, Completul judiciar a statuat că prin adoptarea hotărârii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019, dreptul persoanelor care depun cereri în instanță în temeiul art.313 Cod de procedură penală și a celor care doresc să asiste la examinarea lor, nu este afectat în niciun fel, iar potrivit jurisprudenței în domeniu, în lipsa unui drept vătămat acțiunea în contencios administrativ urmează a fi recunoscută de către instanță ca neîntemeiată.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de apel a aplicat și interpretat corect legea materială și procedurală pertinentă speței, iar în consecință a emis o hotărâre legală.

Conform art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri, prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri, data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Aderent, art. 25 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ (în vigoare până la 1 aprilie 2019), prevede că judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 123 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, care stipulează că Consiliul

Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 1 alin. (1) și (2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, care reglementează că Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

În context, art. 4 alin. (6) și art. 8¹ al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în vederea realizării corespunzătoare a funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii aprobă acte normative întru executarea prevederilor legislației din domeniul organizării și funcționării sistemului judecătoresc.

Activitatea Consiliului Superior al Magistraturii este transparentă și se realizează prin asigurarea accesului societății și al mass-media la informațiile privind activitatea Consiliului.

Ședințele Consiliului Superior al magistraturii sunt publice, cu excepția cazurilor în care, la cererea motivată a președintelui sau a cel puțin trei membri, se hotărăște ca ședințele să fie închise în vederea protejării informației ce constituie secret de stat sau a cazului în care, datorită unor împrejurări speciale, caracterul public poate prejudicia interesele justiției sau poate aduce atingere vieții private a persoanelor. Hotărârea motivată cu privire la declararea ședinței închise se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

Consiliul Superior al Magistraturii creează condiții și întreprinde măsurile necesare pentru a asigura participarea reprezentanților mass-media și a persoanelor interesate la ședințele sale.

Agenda ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, proiectele de hotărâri și materialele adiționale care urmează a fi supuse examinării în partea ce nu conține informații care nu pot fi publicate se plasează pe pagina web a Consiliului cu cel puțin 3 zile înainte de ședință.

Ședințele Consiliului Superior al Magistraturii se înregistrează prin utilizarea mijloacelor video și audio și se consemnează în procese-verbale, care se plasează pe pagina web a Consiliului.

Regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Magistraturii și anunțurile privind lansarea concursurilor pentru suplinirea funcțiilor de judecător se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii, de organele specializate, inclusiv cele adoptate în cadrul ședințelor închise, opiniile separate ale membrilor Consiliului, precum și rapoartele anuale ale Consiliului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, prin care acesta își expune acordul sau dezacordul pentru pornirea urmăririi penale în condițiile art.19 alin.(4) din Legea nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Magistraturii, cu anonimizarea datelor cu privire la identitatea judecătorului.

Potrivit art. 15 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii ca organ colegial își exercită atribuțiile în plen. Ședința Consiliului Superior al Magistraturii este deliberativă dacă la ea participă cel puțin două treimi din membrii lui.

Art. 17 al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, examinarea problemelor ce urmează a fi soluționate în ședință începe cu raportul Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii sau al unui membru al lui, care a studiat în prealabil documentele și materialele prezentate, după care sunt ascultate persoanele invitate la ședință, se cercetează documentele și materialele necesare.

La caz, este important a menționa că Agenda ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1 din 15 ianuarie 2019 (suplimentară), a fost publicată pe site-ul CSM, iar la pct.22 este indicat despre examinarea la ședința în cauză a chestiunii Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție (sursa: [https://www.csm.md/files/Ordinea de zi CSM/2019/01 /Agenda- suplim.pdf](https://www.csm.md/files/Ordinea%20de%20zi%20CSM/2019/01%20/Agenda-suplim.pdf)). Ședința indicată, la care a fost adoptată hotărârea contestată, a fost una deliberativă, la care au participat 9 membri. (f.d. 67-69).

În baza art. 24 alin. (1)-(4) din Legea precitată, stipulează că Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței. În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

Așadar, instanța de recurs complinește că după înregistrarea demersului vice-președintelui Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, la Consiliul Superior al Magistraturii la 14 ianuarie 2019, cu respectarea dispozițiilor art.4 alin.(6), 81 , 15-17 și 24 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din 15 ianuarie 2019, examinând argumentele aduse în susținerea acestuia, cu votul a 9 membri „PRO” și 0 „CONTRA” prin hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 a admis demersul înaintat, în sensul expus anterior.

Mai mult, hotărârea în cauză a fost publicată pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii, care poate fi accesată pe link-ul <https://www.csm.md/files/Hotaririle/2019/01/19-1.pdf>, iar extrasul din hotărâre, în conformitate cu prevederile art.81 alin.(6) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.38-47 din 8 februarie 2019, pct.314 „Acte ale Consiliului Superior al Magistraturii al Republicii Moldova” (sursa: <https://www.monitorul.md/monitor/v-2099-v/>.)

Prezintă relevanță art. 117 din Constituția Republicii Moldova, care reglementează că în toate instanțele judecătorești ședințele de judecată sunt publice. Judecarea proceselor în ședință închisă se admite numai în cazurile stabilite prin lege, cu respectarea tuturor regulilor de procedură.

În accepțiunea art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului, sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

Iar, conform art. 18 Cod de procedură penală, în toate instanțele judecătorești ședințele sunt publice, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Accesul în sala de ședință poate fi interzis presei sau publicului, prin încheiere motivată, pe parcursul întregului proces sau al unei părți din proces, în interesul respectării moralității, ordinii publice sau securității naționale, când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților în proces o cer, sau în măsura considerată strict necesară de către instanță când, datorită unor împrejurări speciale, publicitatea ar putea să prejudicieze interesele justiției. În procesul în care un minor este victimă sau martor, instanța de judecată va asculta declarațiile acestuia într-o ședință închisă. Judecarea cauzei în ședința închisă a instanței trebuie argumentată și efectuată cu respectarea tuturor regulilor procedurii judiciare. În toate cazurile, hotărârile instanței de judecată se pronunță în ședință publică.

În condițiile art. 212 și art. 313 alin. (4) Cod de procedură penală, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Dacă este necesar a se păstra confidențialitatea, persoana care efectuează urmărirea penală previne martorii, partea vătămată, partea civilă, partea civilmente responsabilă sau reprezentanții lor, apărătorul, expertul, specialistul, interpretul, traducătorul și alte persoane care asistă la efectuarea acțiunilor de urmărire penală despre faptul că nu au voie să divulge informația privind urmărirea penală. Aceste persoane vor da o declarație în scris că au fost prevenite despre răspunderea pe care o vor purta conform art.315 din Codul penal. Divulgarea datelor urmăririi penale de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către persoana abilitată cu controlul asupra activității de urmărire penală, dacă această acțiune a cauzat daune morale sau materiale martorului, părții vătămate și reprezentanților acestora sau a prejudiciat procesul de urmărire penală, are ca urmare răspunderea penală prevăzută în art.315 din Codul penal.

Plângerea se examinează de către judecătorul de instrucție în termen de 10 zile, cu participarea procurorului și cu citarea persoanei care a depus plângerea, precum și a persoanelor ale căror drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii. Neprezentarea persoanei care a depus plângerea și/sau a persoanelor ale căror drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii nu împiedică examinarea acesteia. Procurorul este obligat să prezinte în instanță materialele corespunzătoare. În cadrul examinării plângerii, procurorul și persoana care a depus plângerea, precum și persoanele ale căror drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii dau explicații.

Raportând la caz normele sus-citate cu împrejurările descrise, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decelează că prima instanță corect a conchis că vice-președintele Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc prin demersul înaintat Consiliului Superior al Magistraturii referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, a specificat cu claritate esența și necesitatea modificării Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel și completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Totodată, urmează a fi evidențiat că modificările evidențiate de vice-președintele Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc prin demersul înaintat Consiliului Superior al Magistraturii referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, sunt relevante și prin faptul că acțiunea privind autorizarea urmării fizice și prin mijloace electronice a persoanei este bazată pe materiale/înscrisuri considerate drept probe și care se conțin într-o cauză penală, care la rândul lor se atribuie la caracterul confidențial.

Or, art. 212 Cod de procedură penală, prevede expres că materialele urmării penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmării penale în condițiile Legii nr.133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar divulgarea datelor urmării penale are ca efect răspunderea penală prevăzută de art. 315 din Codul penal.

Suplimentar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție punctează că aceiași situație are loc și la examinarea unei plângeri în condițiile art. 313 alin. (4) Cod de procedură penală. Or, prezentarea tuturor înscrisurilor/documentelor de către procuror și participarea acestor persoane la ședința de judecată înlesnește evident divulgarea materialelor confidențiale ale urmării penale.

Într-adevăr dispozițiile art. 313 Cod de procedură penală, nu determină caracterul public sau secret al ședințelor de judecată, însă de fapt scopul depunerii plângerii în sensul acestui articol este de a descoperi materialele urmării penale, fapt pentru care se impune necesitatea ca examinarea unor astfel de materiale/dosare în condițiile art. 313 Cod de procedură penală să se desfășoare în ședințe închise/secrete.

Astfel, se va nota că hotărârea Consiliului Superior al magistraturii nr. 19/1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la demersul vice-președintelui Judecătorei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție” nu au afectat concepția generală ori caracterul unitar al actelor respective.

Mai mult, art. 3 alin. (1), art.5 lit. a) ale Legii contenciosului administrativ, indică expres condiția existenței vătămării unui drept concret relevant, recunoscut

de lege reclamanților/recurenți, pe când în prezenta cauză această condiție nu a fost demonstrată.

Or, caracterul nepublic al ședinței de judecată nu afectează anumite drepturi nemijlocit a petiționarului, adică a persoanei care a depus plângerea în condițiile art. 313 Cod de procedură penală, această persoană având acces absolut la toate materialele prezentate de procuror și examinate în cadrul ședinței de judecată, iar persoanele terțe care nu au nicio legătură cu plângerea și căror nu le-au afectat anumite drepturi sau libertăți de către organul de urmărire penală sau procuror, nici nu trebuie să aibă acces la aceste materiale confidențiale.

În privința celorlalte modificări/completări conținute în hotărârea contestată de recurenți, instanța de recurs consideră justificată concluzia primei instanțe că reclamanții/recurenți nu au prezentat nicio probă care ar dovedi că aceste dispoziții ar aduce atingere directă/concretă drepturilor și libertăților sale.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurenților precum că le-a fost încălcat art. 6 § 1 CEDO și Recomandările avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, manifestat prin faptul că soluția adoptată nu cuprinde motivele de fapt și de drept cu privire la respingerea acțiunii, iar absența motivării are semnificația neexaminării acțiunii și atrage după sine casarea hotărârii contestate.

Or, susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte apărări ale recurenților formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite anumite încălcări.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide netemeinicia recursului depus de către Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, or, soluția Curții de Apel Chișinău este bazată pe elucidarea multiaspectuală a circumstanțelor speței, cu încadrarea corectă a raportului material-litigios și este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că decizia din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cuprinde examinarea chestiunilor în fapt și în drept, și dispozițiile legale ce guvernează raportul juridic litigios, astfel încât a fost asigurată securitatea juridică ce garantează previzibilitatea, atât a conținutului regulii de drept, cât și a aplicării sale, iar constatările Curții de Apel Chișinău conțin o argumentare clară și bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

ajunge la concluzia respingerii recursului depus de către Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) și art. 248 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de către Svetlana Muhina, Nicolae Golubenco, Iuri Țopa și Constantin Lungu împotriva deciziei din 25 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Galina Stratulat